

¹⁸ Αδελφοί, ελευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. ¹⁹ ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ²⁰ ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. ²¹ τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. ²² νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. ²³ τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, εἰστε ἐλεύθεροι πια ἀπὸ τον ζυγὸ τῆς ἀμαρτίας κι υπηρετεῖτε το καλὸ καὶ το δίκαιο. Χρησιμοποιῶ τὴν ἀνθρώπινη εἰκόνα τῆς δουλείας, γιατί δεν μπορεῖτε ἀλλιῶτικα νὰ με καταλάβετε. Παλιότερα εἶχατε υποδουλώσει ὅλο το εἶναι σας σε πάθη καὶ πράξεις ἀντίθετες στο θεϊκὸ θέλημα, με ἀποτέλεσμα νὰ ζεῖτε ἀντίθετα πρὸς τις ἐντολές του Θεοῦ. Ἐτσι πρέπει καὶ τώρα νὰ υποδουλώσετε ὅλο το εἶναι σας στο θεϊκὸ θέλημα, γιὰ νὰ βρεθεῖτε κοντὰ στον Θεό. Μην ξεχνάτε πως, ὅσον καιρὸ ἦσασταν ὑπόδουλοι στὴν ἀμαρτία, ἦσασταν μακριὰ ἀπὸ το θέλημα του Θεοῦ. Ποιο ἦταν το κέρδος σας ἀπὸ τὴ διαγωγὴ σας ἐκεῖνη; Ντρέπεστε τώρα γι' αὐτὴν, γιατί ὀδηγοῦσε τελικὰ στον θάνατο. Τώρα ὁμως εἰστε ἐλεύθεροι πια ἀπὸ τὴν ἀμαρτία κι ἀνήκετε στον Θεό. Καρπὸς τῆς καινούριας ζωῆς σας εἶναι ἡ ἀγιοσύνη, καὶ το τέλος τῆς πορείας σας εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Γιατί ὁ μισθὸς που δίνει ἡ ἀμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ το δῶρο που χαρίζει ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ, τὴν ὁποία ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Κύριος μας.

Λέγεις ὅτι ὀλιγοπιστεῖς. Νὰ ζητᾶς στὴν προσευχὴ σου με πόνο καὶ με ἐπιμονὴ νὰ ἀυξήσει ὁ Θεὸς τὴν πίστη σου σ' Αὐτόν! Νὰ λέγεις με πόθο: «Κύριε, βοήθει μοὶ τὴ ἀπιστία» (Μαρκ. 9, 24) καὶ «Πρόσθες μοι, Κύριε, πίστιν» (πρβλ. Λουκ. 17, 5).

Γέροντας Γερμανὸς Σταυροβουნიώτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ 1' Ματθαίου

(Ὁ Κύριος θεραπεύει τὸν δοῦλον τοῦ ἑκατοντάρχου)

«Αὐτὰ τὰ τέσσαρα εἶναι τὰ ἱατρικά σου, καθὼς εἶπομεν. Το πρῶτον εἶναι νὰ συγχωρεῖς τοὺς ἐχθρούς σου· τὸ δεῦτερον νὰ ἐξομολογεῖσαι καθαρὰ τὸ τρίτον εἶναι νὰ κατηγορήτε τον εαυτὸν σας τὸ τέταρτον νὰ ἀποφασίζεται νὰ μὴ ἀμαρτήσετε πλέον. Καὶ ἀν ἤμπορήτε νὰ ἐξομολογήσθε καθ' ἐκάστην εἰ δε καὶ δεν ἤμπορεῖτε καθ' ἡμέραν, ἀς εἶναι μία φορά τὴν ἐβδομάδα καὶ μία φορά τὸν μῆνα ἢ τὸ ὀλιγότερον τέσσαρας φορές τὸν χρόνον. Καὶ συνηθίζετε τὰ τέκνα σας ἀπὸ μικρά εἰς τὸν καλὸν δρόμον, νὰ ἐξομολογοῦνται...»

Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

⁵ Τω καιρώ εκείνω, εισελθόντι τω Ιησού εις Καπερναούμ προσήλθεν αὐτῷ εκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· ⁶ Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. ⁷ καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. ⁸ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ εκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εισέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. ⁹ καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ¹⁰ ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. ¹¹ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ¹² οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ¹³ καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ εκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ.

«Πιστεύω στον Χριστό σημαίνει Τον εμπιστεύομαι σε όλα. Δεν αλλοιώνω, ούτε ένα γιώτα, ούτε μία κεραία, από τη διδασκαλία Του και από τις εντολές Του! Διαφορετικά γίνομαι αιρετικός! Κι ο αιρετικός είναι έξω από τη σωστική Κιβωτό. Θα τον πνίξει ο κατακλυσμός.»

Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης

«Η ελευθερία δεν κερδίζεται, αν δεν ελευθερώσουμε το εσωτερικό μας απ’ τα μπερδέματα και τα πάθη. Κι αυτό, βέβαια, μόνο συν Χριστώ γίνεται. Στον Χριστό είναι η χαρά.»

Άγιος Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης

Εκείνο τον καιρό, μόλις μπήκε ο Ιησούς στην Καπερναούμ, τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος και τον παρακαλούσε μ’ αυτά τα λόγια: «Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι, παράλυτος, και υποφέρει φοβερά». Ο Ιησούς του λέει: «Εγώ θα έρθω και θα τον θεραπεύσω». Ο εκατόνταρχος του αποκρίθηκε: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ στο σπίτι μου· πες όμως μόνον ένα λόγο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου. Είμαι κι εγώ άνθρωπος κάτω από εξουσία, και έχω στρατιώτες στη διοίκηση μου· λέω στον ένα «πήγαινε» και πηγαίνει, και στον άλλο «έλα» και έρχεται, και στον δούλο μου «κάνε αυτό» και το κάνει». Όταν τον άκουσε ο Ιησούς, θαύμασε και είπε σ’ όσους το ακολουθούσαν: «Σας βεβαιώνω πως τόση πίστη ούτε ανάμεσα στους Ισραηλίτες δεν βρήκα. Και σας λέω πως θα ’ρθουν πολλοί από ανατολή και δύση και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στο τραπέζι της βασιλείας των ουρανών, ενώ οι κληρονόμοι της βασιλείας θα πεταχτούν έξω στο σκοτάδι εκεί· θα κλαίνε, και θα τρίζουν τα δόντια τους». Ύστερα είπε στον εκατόνταρχο ο Ιησούς: «Πήγαινε, κι ας γίνει αυτό που πίστεψες». Και γιατρεύτηκε ο δούλος εκείνη την ώρα.

«Αλήθεια, ποιό λιμάνι μπορεί να συγκριθεί με το λιμάνι της Εκκλησίας; Ποιός παράδεισος μπορεί να συγκριθεί με τον παράδεισο των συγκεντρωμένων πιστών; Δεν υπάρχει εδώ φίδι που γυρεύει να μάς βλάψει, μόνο ο Χριστός που μάς οδηγεί μυστικά. ...Γι’ αυτό δεν θα ’ταν λάθος αν θεωρούσαμε την εκκλησία πιο σπουδαία από την κιβωτό. Γιατί η κιβωτός δεχόταν βέβαια τα ζώα και τα διατηρούσε ζώα- η εκκλησία όμως δέχεται τα ζώα και τα αλλάζει. Τί εννοώ μ’ αυτό: Μπήκε στην κιβωτό ένα γεράκι, βγήκε πάλι γεράκι- μπήκε ένας λύκος, βγήκε πάλι λύκος. Εδώ μπαίνει κανείς γεράκι και βγαίνει περιστέρι- μπαίνει λύκος και βγαίνει πρόβατο- μπαίνει φίδι και βγαίνει αρνί· όχι επειδή μεταβάλλεται η φύση του, αλλά επειδή διώχνεται μακριά η κακία...»

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος